

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony L. O. jest synem R. O., która mieszkała przy ul. (...) w R.. R. O. przez lata nagromadziła na swojej posesji około 70 metrów przestrzennych drewna opałowego , które pozyskiwała w sposób nielegalny z pobliskiego lasu, działając w ten sposób na szkodę Nadleśnictwa M. w R.. R. O. zmarła dnia 13 września 2015 r. Po śmierci matki oskarżony L. O. przewoził własnym samochodem zaopatrzonym w przyczepkę drewno z posesji matki na własną posesję w miejscowości U.. Oskarżony w okresie od dnia śmierci R. O. do dnia 08.08.2016 r przewiózł w ten sposób drewno opałowe tzw „gałęziówkę” w ilości 70 mp czyli 17,5 m³ o wartości 756 zł, czym dokonał jego przywłaszczenia.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego L. O. k. 117v., k. 177v. – 178; zeznania świadków: I. K. k. 8, k. 56v., k. 178v. – 179; Z. O. k. 13, k. 71v. – 72, k. 179 - 179v.; E. O. k. 76v. – 77, k. 180 – 180v.; A. B. k. 101v., k. 180v. – 181; H. R. k. 5, k. 40v., k. 181 – 181v.; K. B. (1) k. 17, k. 49, k. 181v. – 182; W. G. k. 22v. – 23, k. 182 – 182v.; H. O. k. 26 – 26v., k. 182v. – 183; D. N. k. 37v. – 38v., k. 47, k. 183 – 183v.; K. B. (2) k. 43v., k. 184; J. B. k. 79v. – 80, k. 184 – 184v.; E. S. k. 84v., k. 184v.; B. S. k. 88v., k. 184v. - 185; P. S. k. 215v. – 216; notatka urzędowa k. 3; protokół oględzin komórki k. 32; materiał pogładowy k. 33 – 36; kopia dowodu rejestracyjnego k. 60; protokół oględzin przyczepki k. 67; materiał pogładowy k. 68 – 70; kopia kart – przelicznik drewna k. 75, k. 82; protokół przyjęcia wniosku o ściganie k. 92, k. 104; materiał pogładowy k. 119 – 122; zdjęcia k. 176; materiał pogładowy k. 188 – 194; wycena Nadleśnictwa M. k. 206)

Oskarżony L. O. w trakcie przesłuchania w postępowaniu przygotowawczym nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że drewno opałowe osobiście zakupił, przerabiał i szykował do sezonu zimowego. Materiał ten to brzoza i inne gatunki był przewożony z posesji teściowej. Oskarżony złożył fotografie na których uwidoczniło drewno opałowe (k.117v).

Na rozprawie przed sądem oskarżony podał, że drewno wywoził za życia matki i za jej zgodą. Była to gałęziówka mieszana , kawałki leszczyny , sosny , brzozy, dębu. Drewno to nie pasowało do pieca matki , gdyż kawałki były za długie. Mama miała ponad 80 lat i takie kawałki wyciągała z lasu. Wozila je wózkiem , który wybudował oskarżony (k.177v-178.)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Nie są prawdziwe twierdzenia L. O. , że drewno z posesji matki wywoził przed jej śmiercią. Przeczą temu zeznania przesłuchanych świadków w szczególności K. B. (1) (k.17,49,181v-182) oraz D. N. (k.37v-38v,47,183-183v). Zdaniem sądu oskarżony celowo wyjaśniał w ten sposób aby uniknąć odpowiedzialności za zarzucone mu przestępstwo. L. O. chciał przekonać sąd ,że drewno otrzymał w darowiznie od chorej matki przed jej śmiercią zatem nie weszło ono w skład schedy spadkowej. W związku z ustaleniem sądu ,że drewno nie stanowiło własności matki , lecz stanowiło własność Nadleśnictwa M. w R. , czas w którym oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu ma drugorzędne znaczenie z punktu widzenia bytu przestępstwa. Nadto zauważyć należy , że oskarżony zabrał nie tylko drewno niewymiarowe , lecz wszystkie znajdujące się na widoku drewno o czym zeznał K. B. (1).

Również częściowo dano wiarę zeznaniom osób przyjętych przez oskarżyciela jako pokrzywdzeni w niniejszej sprawie tj. I. K. (k.8,56v,178v-180v) oraz Z. O. (k.13,71v-72,179-179v). Szacunki pokrzywdzonych ,że oskarżony dopuścił się przywłaszczenia drewna opałowego w ilości 100 m³ są przesadzone. Nie jest również prawdziwe stwierdzenie I. K. , że było to drewno grube , nie było tam gałęziówki (k.178v). Okoliczności te nie znajdują potwierdzenia pośród dowodów zebranych w sprawie. Jak wyżej zauważono sąsiad zmarłej R. O. K. B. (1) ocenił , że oskarżony wywoził 70 m przestrzennych drewna (k.17) . Było to drewno mieszane , grube i gałęziowe (k.181v). Leśniczy W. G. , który widział drewno zebrane przez R. O. w jednej z szop stwierdził , że w większości była to gałęziówka (k.182v). Z

protokołu oględzin drewna , które pozostało w jednym z pomieszczeń gospodarczych na posesji przy ul (...) w R. wynika , że znajduje się tam 7 mp materiału opałowego w postaci drobnicy – gałęziówki iglastej i liściastej (k.32-32v). Drewno to z pewnością zebrala R. O. w sąsiadującym z jej posesją kompleksie leśnym. Trudno wyobrazić sobie , że starsza i schorowana kobieta zabierała grube drewno stosowe lub dokonywała wyrębu dużych drzew. Okoliczności te z pewnością nie umknęłyby uwadze pracownikom Służby Leśnej. Jak wynika z zeznań części przesłuchanych osób R. O. zbierała w lesie gałęzie lub wycinała drobne drzewa. Tak jak oskarżyciele posiłkowi również świadkowie A. B. (k.101v,180v-181) oraz E. O. (k.76v-77,180-180v) w sposób nietrafny ocenili ilość i jakość drewna składowanego na posesji zmarłej spadkodawczyni. Zdaniem sądu zarówno osoby uznane za pokrzywdzonych w niniejszej sprawie jak i członkowie ich rodzin , zainteresowani są w możliwie najwyższej wycenie drewna zabranego przez oskarżonego. Ich szacunki klóć się jednak z obiektywizmem.

Tendencyjnie zeznawała również H. O. (k.26-26v,182v-183) oraz H. R. (k. 5, 40v.,181 – 181v). Jak widać zeznania świadków dość ściśle korespondują z częściowo nieszczerymi wyjaśnieniami L. O.. Sąd ocenił ten dowód podobnie jak wyjaśnienia oskarżonego.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków K. B. (1) (k. 17 , 49, 181v. – 182) , W. G. (k. 22v. – 23, 182 – 182v) , D. N. (k. 37v. – 38v., 47, 183 – 183v) , K. B. (2) (k. 43v.,184) , J. B. (k. 79v. – 80, 184 – 184v) , P. S. (k. 215v. – 216). Zeznania świadków korespondują wzajemnie nadto nie są sprzeczne z wiarygodnymi okolicznościami podanymi przez oskarżonego i pokrzywdzonych.

Zeznania świadków E. S. (k. 84v., k. 184v) i B. S. (k. 88v. 184v. – 185) nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd podzielił pozostałe dowody ujawnione w toku przewodu sądowego. W ocenie sądu dokumenty te należało uznać za pełnowartościowy materiał dowodowy zarówno co do ich treści jak i cech zewnętrznych, nie budziły bowiem wątpliwości co do ich autentyczności, zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby. Nie były również kwestionowane przez strony

W art. 284 kk zostało stypizowane przestępstwo przywłaszczenia. Przywłaszczenie polega na rozporządzaniu rzeczą, która już uprzednio znajdowała się w posiadaniu przywłaszczającego. Przywłaszczeniem w rozumieniu kodeksu karnego jest bezprawne, z wyłączeniem osoby uprawnionej, rozporządzenie rzeczą ruchomą znajdującą się w posiadaniu sprawcy przez włączenie jej do swego majątku i powiększenie w ten sposób swojego stanu posiadania lub stanu posiadania innej osoby albo wykonywanie w inny sposób w stosunku do rzeczy ruchomej uprawnień właścicielskich, bądź też przeznaczenie jej na cel inny niż przekazanie właścicielowi.

Oskarżony zdawał sobie sprawę odnośnie pochodzenia drewna składowanego na posesji matki. Przyznał na rozprawie , że matka miała ponad 80 lat i wyciągała gałęzie z lasu. Rozmawiał na ten temat z matką , ale to nie skutkowało (k.177v) . Pokrzywdzona I. K. oraz sąsiedzi R. K. B. i D. N. również wiedzieli , że wymieniona nie kupowała sobie drewna, lecz zbierała je w lesie. Oskarżony L. O. z dużym oddaniem zajmował się schorowaną matką. W związku z tym miał swobodny wstęp na jej posesję , również po śmierci R. O. . Dokonywał tam prac porządkowych jak również zabrał drewno będące przedmiotem sprawy. Oskarżony zabierając nie swoje drewno na swoją posesję w U. postąpił z nim jak właściciel. Zdaniem sądu nie budzi wątpliwości , że dokonał jego przywłaszczenia. Nie budzi również wątpliwości , że właścicielem drewna nie byli spadkobiercy R. O. jak przyjęto w akcie oskarżenia , lecz Nadleśnictwo M. w R.. Z punktu widzenia prawnego sprawca kradzieży rzeczy ruchomej nie jest w stanie nabyć własności tej rzeczy. Również oskarżony , który objął drewno w posiadanie nie zdołał nabyć jego własności , albowiem działał w złej wierze (art. 169 § 1 i 2 kc). Siłą rzeczy przedmiotowe drewno nie weszło w skład masy spadkowej po zmarłej R. O..

Prokurator w zarzucie aktu oskarżenia przyjął , że oskarżony przywłaszczył łącznie 12,3 m³ drewna o wartości 1.173 zł i na szkodę I. K. i Z. O.. Najprawdopodobniej oskarżyciel ustalił w ślad za zeznaniem D. N., że oskarżony wywiózł z posesji zmarłej matki 10 przyczep wyładowanych drewnem (k.38) . Biorąc pod uwagę obmiar przyczepki (zob. protokół oględzin 67) oraz zeznanie pracownika Nadleśnictwa J. B. (k.79v-80) prokurator przyjął , że oskarżony wywiózł 12,3 m³ drewna opałowego sosnowego wspomnianej wyżej wartości. Zdaniem sądu jest to ustalenie nieuzasadnione . Jak

wyżej zauważono oskarżony wywiózł z posesji matki drewno różnych gatunków tzw gałęziówkę sortymentu M 2 . Metr przestrzenny takiego rodzaju opału równoważny jest 0,25 metra sześciennego (zob. tabela k. 82) . Skoro , jak ustalił sąd , L. O. dokonał przywłaszczenia 70 mp tego rodzaju opału , to po przeliczeniu daje to 17,5 m³ gałęziówki. Zgodnie z wyceną przedstawioną przez Nadleśnictwo (...) m³ tego rodzaju opału kosztował w 2016 r 43,20 zł brutto (k. 206). Zatem ilość 17,5 m³ drewna przedstawiała w chwili czynu wartość 756 zł.

W konsekwencji wina oskarżonego L. O. nie budził wątpliwości i została mu udowodniona. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał dyspozycję art. 284 § 3 kk w zw. z art. 12 kk albowiem przypisanego mu czynu dopuścił się w warunkach czynu ciągłego. Z uwagi na stosunkowo niedużą wartość przywłaszczonego mienia sąd przyjął , że czyn oskarżonego stanowił wypadek mniejszej wagi. Należy dodatkowo zauważyć ,że L. O. dokładał wielu starań w opiece nad schorowaną matką. Poświęcał jej wiele czasu dlatego prawdopodobnie uznał ,że należy mu się jakaś rekompensata za swe starania. Oskarżony znał pochodzenie drewna , lecz traktował je jako własność swojej matki. Okoliczność tę wzięto również przy kwalifikacji czynu przypisanego L. O..

Wymierzając oskarżonemu karę za popełnione przestępstwo, sąd oparł się na dyrektywach wymiaru kary określonych w art. 53 kk, uwzględniając zarówno okoliczności łagodzące jak i obciążające. Pod uwagę wzięto sumę okoliczności przedmiotowych i podmiotowych przypisanego oskarżonemu czynu. Na niekorzyść L. O. sąd poczytał jego wcześniejszą karalność (k.204) .

Mając na uwadze powyższe, sąd wymierzył L. O. za zarzucany mu akt oskarżenia czyn na podstawie art. 284 § 3 kk karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych gdzie wysokość jednej stawki równoważna jest kwocie 10 złotych, uznając, że jest to kara adekwatna do stopnia zawinienia sprawcy i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Oskarżony posiada stałe źródło dochodu i orzeczoną grzywnę będzie w stanie zapłacić.

Ukształtowana w powyższy sposób dolegliwość karna stanowi zdaniem sądu sprawiedliwą reakcją karną wobec stwierdzonego czynu , należycie realizując cele w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, właściwie uwzględniając cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz stanowiąc dla oskarżonego wystarczającą przestrożę na przyszłość.

Na podstawie art. 46 § 1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego L. O. obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 756 złotych na rzecz Nadleśnictwa M. w R..

Na podstawie art. 627 kpk sąd zasądził od oskarżonego L. O. na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. K. kwotę 1560,18 złotych oraz na rzecz oskarżyciela posiłkowego Z. O. kwotę 1500 złotych tytułem zwrotu poniesionych przez oskarżycieli posiłkowych wydatków. Oskarżyciele ponieśli wydatki na ustanowienie pełnomocnika w sprawie w osobie adwokata (zob. paragony fiskalne k.214) . Nadto I. K. wniosła o zasądzenie jej kwoty 60,18 zł tytułem zwrotu kosztów podróży na rozprawę dn. 21.08.2018 r.

Na podstawie powołanych w pkt IV wyroku przepisów sąd obciążył oskarżonego opłatą sądową i pozostałymi kosztami sądowymi w sprawie.

ZARZĄDZENIE

- (...)

- (...)

- (...)

(...)